

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2018/1910,

annettu 4 päivänä joulukuuta 2018,

direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse arvonlisäverojärjestelmän tiettyjen sääntöjen yhdenmukaistamisesta ja yksinkertaistamisesta jäsenvaltioiden välisen kaupan verotusta varten

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattaa erityistä lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vuonna 1967, jolloin neuvosto hyväksyi ensimmäisellä neuvoston direktiivillä 67/227/ETY ⁽³⁾ ja toisella neuvoston direktiivillä 67/228/ETY ⁽⁴⁾ yhteisen arvonlisäverojärjestelmän, sitouduttiin perustamaan lopullinen arvonlisäverojärjestelmä, joka toimisi Euroopan yhteisössä samalla tavalla kuin yksittäisissä jäsenvaltioissa. Poliittiset ja tekniset edellytykset eivät kuitenkaan olleet vielä otolliset tällaiselle järjestelmälle siinä vaiheessa, kun jäsenvaltioiden väliset verotukselliset rajat poistettiin vuoden 1992 lopussa, joten hyväksyttiin arvonlisäverotuksen siirtymäjärjestelmä. Neuvoston direktiivissä 2006/112/EY ⁽⁵⁾ säädetään, että tämä siirtymäjärjestelmä on korvattava lopullisella järjestelmällä.
- (2) Komission 7 päivänä huhtikuuta 2016 antaman tiedonannon ”Arvonlisäveroa koskeva toimintasuunnitelma” mukaisesti komissio antoi ehdotuksen, jossa vahvistetaan sellaisen jäsenvaltioiden välistä rajat ylittävää yritystenvälistä kauppaa koskevan lopullisen arvonlisäverojärjestelmän osatekijät, joka perustuisi periaatteeseen siitä, että rajatylittävien tavaroiden luovutusten verottaminen tapahtuu määräjäsenvaltiossa.
- (3) Neuvosto pyysi 8 päivänä marraskuuta 2016 antamissaan päätelmissä komissiota tekemään rajatylittäviä liiketoimia koskeviin unionin arvonlisäverosääntöihin joitakin parannuksia, jotka koskevat arvonlisäverotunnisteen merkitystä yhteisöluovutusten verosta vapauttamiselle, call off -varastojärjestelyjä, ketjuliiketoimia ja yhteisöliiketoimien vapauttamiseksi tarvittavaa todistetta kuljetuksesta.
- (4) Kun otetaan huomioon neuvoston esittämä pyyntö ja se, että lopullisen arvonlisäverojärjestelmän täytäntöönpano yhteisön sisäistä kauppaa varten vie useita vuosia, nämä erityistoimenpiteet, joiden tarkoituksena on yhdenmukaistaa ja yksinkertaistaa tiettyjä sääntöjä yrityksille, ovat asianmukaisia.
- (5) Call off -varasto viittaa tilanteeseen, jossa luovuttaja tietää jo tavaroita toiseen jäsenvaltioon kuljetettaessa sen tavaroiden hankkijan henkilöllisyyden, jolle nämä tavarat luovutetaan myöhemmässä vaiheessa sen jälkeen, kun tavarat ovat saapuneet määräjäsenvaltioon. Tämä rinnastetaan nykyisin tavaroiden luovutukseen (tavaroiden lähtöjäsenvaltiossa) ja yhteisöhankeintaan (tavaroiden saapumisjäsenvaltiossa), joita seuraa ’jäsenvaltion sisäinen’ luovutus saapumisjäsenvaltiossa, mikä edellyttää, että luovuttaja rekisteröityy arvonlisäverovelvolliseksi kyseisessä jäsenvaltiossa. Tällaisten tilanteiden välttämiseksi kyseisiä liiketoimia, mikäli ne toteutetaan kahden verovelvollisen välillä, olisi tietyin edellytyksin pidettävä yhtenä verosta vapautettuna luovutuksena lähtöjäsenvaltiossa ja yhtenä yhteisöhankeintana saapumisjäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 3 päivänä lokakuuta 2018.

⁽²⁾ Lausunto annettu 14 päivänä maaliskuuta 2018.

⁽³⁾ Ensimmäinen neuvoston direktiivi 67/227/ETY, annettu 11 päivänä huhtikuuta 1967, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EYVL 71, 14.4.1967, s. 1301).

⁽⁴⁾ Toinen neuvoston direktiivi 67/228/ETY, annettu 11 päivänä huhtikuuta 1967, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädäntöjen yhdenmukaistamisesta, yhteisen arvonlisäverojärjestelmän rakenteesta ja soveltamissäännöistä (EYVL 71, 14.4.1967, s. 1303).

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

- (6) Ketjuliiketoimilla tarkoitetaan sellaisten tavaroiden peräkkäisiä luovutuksia, joita koskee vain yksi yhteisökuljetus. Tavaroiden yhteisökuljetus olisi liitettävä ainoastaan yhteen luovutukseen, ja ainoastaan kyseiselle luovutukselle olisi myönnettävä yhteisöluovutuksille säädetty arvolisäverovapautus. Muut ketjun luovutukset olisi verotettava, ja ne saattavat edellyttää luovuttajan rekisteröimistä luovutusjäsenvaltiossa. Jotta vältetään toisistaan poikkeava soveltaminen jäsenvaltioissa, mikä saattaa johtaa kaksinkertaiseen verotukseen tai verottamatta jättämiseen, ja parannetaan toimijoiden oikeusvarmuutta, olisi vahvistettava yhteinen sääntö, jonka mukaisesti tavaroiden kuljetus olisi tiettyjen ehtojen täytyttyä liitettävä yhteen liiketoimiketjun luovutukseen.
- (7) Siltä osin kun on kyse arvonlisäverotunnisteesta yhteisön sisäisessä kaupassa tehtävien tavaroiden luovutusten verosta vapauttamiseen liittyen, ehdotetaan, että verovapautuksen soveltamisen aineellisenä edellytyksenä – eikä muutovaatimuksena – olisi käytettävä tavaroiden luovutusjäsenvaltion ulkopuolelle kuljettamista koskevan edellytyksen lisäksi sitä, että muun kuin tavaroiden kuljetuksen lähtöjäsenvaltion tavaroiden hankkijalle antama arvolisäverotunniste sisällytetään arvolisäverotietojen vaihtojärjestelmään (VIES). Lisäksi VIES-ilmoitus on tärkeä, sillä sen avulla saapumisjäsenvaltio saa tiedon alueelleen saapuvista tavaroista ja siten sillä on keskeinen merkitys unionin petostenttorjunnassa. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että jos tavaroiden luovuttaja ei noudata VIES-ilmoitusvelvoitteitaan, vapautusta ei tulisi soveltaa, paitsi jos luovuttaja toimii vilpittömässä mielessä, eli hän voi asianmukaisesti perustella toimivaltaisille veroviranomaisille yhteenvedoilmoitukseen liittyvät laiminlyöntinsä, mihin voisi sisältyä myös se, että luovuttaja antaa samaan aikaan direktiivin 2006/112/EY 264 artiklassa edellytetyt oikeat tiedot.
- (8) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on arvonlisäverojärjestelmän toiminnan tehostaminen rajatylittävässä yritystenvälisessä kaupassa, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (9) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (10) Direktiivi 2006/112/EY olisi näin ollen muutettava tämän mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

1) Lisätään artikla seuraavasti:

”17 a artikla

1. Verovelvollisen omalle yritykselle kuuluvien tavaroiden siirtoa toiseen jäsenvaltioon call off -varastojärjestelyjen mukaisesti ei rinnasteta vastikkeelliseen tavaroiden luovutukseen.
2. Tätä artiklaa sovellettaessa call off -varastojärjestelyjen katsotaan olevan olemassa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) verovelvollinen tai kolmas osapuoli hänen puolestaan lähettää tai kuljettaa tavarat toiseen jäsenvaltioon, jossa ne on tarkoitus saapumisen jälkeen myöhemmässä vaiheessa luovuttaa toiselle verovelvolliselle, jolla on oikeus ottaa nämä tavarat omistukseensa molempien verovelvollisten välisen voimassa olevan sopimuksen mukaisesti;
 - b) verovelvollisen, joka lähettää tai kuljettaa tavarat, liiketoiminnan kotipaikka ei ole sen jäsenvaltion alueella, johon tavarat lähetetään tai kuljetetaan, eikä hänellä ole siellä kiinteää toimipaikkaa;

⁽¹⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- c) verovelvollinen, jolle tavarat on tarkoitettu luovutettaviksi, on rekisteröitynyt arvonlisäverovelvolliseksi siinä jäsenvaltiossa, johon tavarat lähetetään tai kuljetetaan, ja sekä hänen henkilöllisyytensä että kyseisen jäsenvaltion hänelle myöntämä arvonlisäverotunniste ovat b alakohdassa tarkoitettun verovelvollisen tiedossa lähetyksen tai kuljetuksen alkamisajankohdasta;
- d) verovelvollinen, joka lähettää tai kuljettaa tavarat, kirjaa tavaroiden siirron 243 artiklan 3 kohdassa säädettyyn rekisteriin ja ilmoittaa tavarat hankkineen verovelvollisen henkilöllisyyden ja sen jäsenvaltion, johon tavarat lähetetään tai kuljetetaan, tälle myöntämän arvonlisäverotunnisteen 262 artiklan 2 kohdassa säädettyssä yhteenve-toilmoituksessa.

3. Jos 2 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät, ajankohtana, jona omistajan määräämisvalta tavaroihin siirretään 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettulle verovelvolliselle, sovelletaan seuraavia sääntöjä, edellyttäen, että siirto tapahtuu 4 kohdassa tarkoitettussa määräajassa:

- a) katsotaan, että 138 artiklan 1 kohdan mukaisen tavaroiden luovutuksen on tehnyt verovelvollinen, joka itse tai jonka puolesta kolmas osapuoli lähetti tai kuljetti tavarat, siinä jäsenvaltiossa, josta tavarat lähetettiin tai kuljetettiin;
- b) katsotaan, että tavaroiden yhteisöankinnan on tehnyt verovelvollinen, jolle kyseiset tavarat luovutetaan, siinä jäsenvaltiossa, johon tavarat lähetettiin tai kuljetettiin.

4. Jos tavaroita ei ole luovutettu 12 kuukauden kuluessa niiden saapumisesta jäsenvaltioon, johon ne on lähetetty tai kuljetettu, 2 kohdan c alakohdassa ja 6 kohdassa tarkoitettulle verovelvolliselle, jolle tavarat oli tarkoitettu, eikä yksikään 7 kohdassa säädetty tilanne ole ilmennyt, 17 artiklassa tarkoitettun siirron katsotaan tapahtuvan sitä päivää seuraavana päivänä, jona 12 kuukauden jakso päättyy.

5. Edellä olevan 17 artiklassa tarkoitettun siirron ei katsota tapahtuvan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) määräämisvaltaa tavaroihin ei ole siirretty ja kyseiset tavarat on palautettu jäsenvaltioon, josta ne on lähetetty tai kuljetettu, 4 kohdassa tarkoitettussa määräajassa, ja
- b) verovelvollinen, joka lähetti tai kuljetti tavarat, kirjaa niiden palauttamisen 243 artiklan 3 kohdassa säädettyyn rekisteriin.

6. Jos 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu verovelvollinen korvataan 4 kohdassa tarkoitettussa määräajassa toisella verovelvollisella, 17 artiklassa tarkoitettun siirron ei katsota tapahtuvan korvaamisajankohtana edellyttäen, että

- a) 2 kohdan kaikki muut sovellettavat edellytykset täyttyvät; ja
- b) 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu verovelvollinen kirjaa korvaamisen 243 artiklan 3 kohdassa säädettyyn rekisteriin.

7. Jos jokin 2 ja 6 kohdassa säädetty edellytys ei enää täyty 4 kohdassa tarkoitettussa määräajassa, 17 artiklassa tarkoitettun tavaroiden siirron katsotaan tapahtuvan ajankohtana, jona kyseinen edellytys ei enää täyty.

Jos tavarat luovutetaan muulle henkilölle kuin 2 artiklan c alakohdassa tai 6 kohdassa tarkoitettulle verovelvolliselle, katsotaan, että 2 ja 6 kohdassa säädetty edellytykset eivät enää täyty välittömästi ennen tällaista luovutusta.

Jos tavarat lähetetään tai kuljetetaan muuhun maahan kuin siihen jäsenvaltioon, josta ne oli alun perin siirretty, katsotaan, että 2 ja 6 kohdassa säädetty edellytykset eivät enää täyty välittömästi ennen kuin tällainen lähetys tai kuljetus alkaa.

Jos tavarat tuhoutuvat, häviävät tai varastetaan, katsotaan, että 2 ja 6 kohdassa säädetty edellytykset eivät enää täyty sinä päivänä, jona tavarat tosiasiallisesti vietiin pois tai tuhottiin, tai jos on mahdotonta määrittellä tuota päivää, päivänä, jona tavaroiden tuhoutuminen tai katoaminen havaittiin.”

2) Lisätään V osaston 1 luvun 2 jaksoon artikla seuraavasti:

”36 a artikla

1. Jos samat tavarat luovutetaan peräkkäin ja ne lähetetään tai kuljetetaan jostakin jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon suoraan ensimmäiseltä luovuttajalta ketjun viimeiselle asiakkaalle, lähetys tai kuljetus liitetään ainoastaan väliportaan toimijalle tehtyyn luovutukseen.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen lähetyks tai kuljetus liitetään ainoastaan väliportaan toimijan tekemään luovutukseen, jos väliportaan toimija on ilmoittanut luovuttajalleen sen jäsenvaltion hänelle myöntämän arvonlisäverotunnisteen, josta tavarat on lähetetty tai kuljetettu.

3. Tämän artiklan soveltamiseksi 'väliportaan toimijalla' tarkoitetaan sellaista ketjuun kuuluvaa muuta kuin ketjun ensimmäistä luovuttajaa, joka itse tai jonka puolesta toimiva kolmas osapuoli lähettää tai kuljettaa tavarat.

4. Tätä artiklaa ei sovelleta 14 a artiklan soveltamisalaan kuuluviin tilanteisiin."

3) Muutetaan 138 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka myyjä, hankkija tai joku muu näiden puolesta lähettää tai kuljettaa jäsenvaltion alueen ulkopuolelle, mutta kuitenkin yhteisössä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tavarat luovutetaan sellaiselle toiselle verovelvolliselle tai sellaiselle oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, joka toimii tässä ominaisuudessa muussa jäsenvaltiossa kuin tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa;
- b) verovelvolliselle tai sellaiselle oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, jolle tavarat luovutetaan, on annettu arvonlisäverotunniste muussa jäsenvaltiossa kuin tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa ja hän on ilmoittanut tämän arvonlisäverotunnisteen luovuttajalle."

b) lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. Edellä 1 kohdassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta, jos tavarat luovuttaja ei ole täyttänyt 262 ja 263 artiklassa säädettyä velvoitetta antaa yhteenvetoilmoitus, tai hänen antamassaan yhteenvetoilmoituksessa ei anneta tästä luovutuksesta 264 artiklan mukaisia oikeita tietoja, ellei tavarat luovuttaja voi asianmukaisesti perustella laiminlyöntiään toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla."

4) Lisätään 243 artiklaan kohta seuraavasti:

"3. Jokaisen verovelvollisen, joka siirtää tavaroita 17 a artiklassa tarkoitettujen call off -varastojärjestelyjen mukaisesti, on pidettävä rekisteriä, jonka avulla veroviranomaiset voivat tarkistaa, että kyseistä artiklaa on sovellettu oikein.

Jokaisen verovelvollisen, jolle luovutetaan tavaroita 17 a artiklassa tarkoitettujen call off -varastojärjestelyjen mukaisesti, on pidettävä rekisteriä kyseisistä tavaroista."

5) Korvataan 262 artikla seuraavasti:

"262 artikla

1. Jokaisen arvonlisäverotunnisteen saaneen verovelvollisen on annettava yhteenvetoilmoitus seuraavista seikoista:

- a) niistä arvonlisäverotunnisteen saaneista hankkijoista, joille hän on luovuttanut tavaroita 138 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan c alakohdassa säädetyin edellytyksin;
- b) niistä arvonlisäverotunnisteen saaneista henkilöistä, joille hän on luovuttanut 42 artiklassa tarkoitettulla tavalla tavaroiden yhteisöhanke vastanottamia tavaraita;
- c) niistä verovelvollisista ja niistä arvonlisäverotunnisteen saaneista oikeushenkilöistä, jotka eivät ole verovelvollisia, joille hän on suorittanut muita palveluja kuin niitä, jotka ovat vapautettuja arvonlisäverosta liiketoimen verotusjäsenvaltiossa ja joista palvelujen vastaanottaja on verovelvollinen 196 artiklan mukaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi jokaisen verovelvollisen on annettava tieto niiden verovelvollisten arvonlisäverotunnisteesta, joille tavarat, jotka on lähetetty tai kuljetettu 17 a artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti call off -varastojärjestelyä noudattaen, on tarkoitettu, ja kaikista muutoksista toimitettuihin tietoihin."

6) Kumotaan 403 ja 404 artikla.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2020.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 2018.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. LÖGER
